

VĚTRNÍK

Ročník LVI.

Úterý 7. října 2025

číslo 5.

Loučení s Rádobydivadlem Klapý: vše ve znamení zastoupení

Další loučení máme za sebou – a tentokrát doslova v režii zástupů a zastoupení. Rádobydivadlo Klapý opustilo vysockou přehlídku vybavené tradičním betonovým svícem, svíčkami, zápalkami a záznamem svého soutěžního představení *Skořápka*.

A jak už to tak někdy bývá, i obřad předávání měl letos několik „alternativních obsazení“. Původně vítajícího Vladimíra Vodsedálka zastoupil Jan Hejral za přípravný výbor, zatímco za Lukáše Frydrycha z SČDO se ujala role Vladka Koďousková. Vše tedy proběhlo v duchu krásné přehlídkové solidarity – nikdo nechyběl, jen byl někým jiným.

Ani odměny se neobešly bez humoru. Standa Mareš se povýšil z generálního na geniálního prezidenta korupčního spolku Vobskočák. Režisér představení *Skořápka* Jaroslav Kodeš si odvezl desky na nové texty, Halina červenou vlnu na šálu a Roxana pletací příze všech barev na výbavičku pro miminko. Dárky za herečky Lenku Svobodovou Šťastnou (Halina) a Pe-

(Pokračování na stránce 4)

úterý 7. října 2025		
kdy	co	kde
8:30	Dospělé dítě	velký sál
	Desná	
10:00	rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Velké Opatovice	malý sál
12:30	příjezd Horšovský Týn	
13:00	KDP mladým	Aktiv
13:00	dílna SČDO	hasičárna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Desná, Veverská Bítýška, Horšovský Týn	před divadlem
16:00	Tři banánové krabice	velký sál
16:30		
17:00	Veverská Bítýška	
20:00	Královny	velký sál
20:30		
21:00	Horšovský Týn	
22:00	seminář KDP	půdička
22:00	večírek Veverská Bítýška,	malý sál

Recenze: Petr Jan Svoboda

Patrick Haudecoeur, Gérald Sibleyras:

Pozor, natáčíme!

DS teaTrum, Velké Opatovice

Z přehlídky Sněhový Brněnec 2025 přijel na doporučení poroty do Vysokého na Krakonošův divadelní podzim soubor DS teaTrum z Velkých Opatovic.

Francouzští autoři Patrick Haudecoeur a Gerald Sibleyras byli za tuto hru nominováni v roce 2017 na Moliérovu cenu za komedii. Jedná se tedy o divácky prověřený a oblíbený titul, a protože řada zdejších diváků znala a viděla už teaTrum – zejména jejich úspěšnou adaptaci *Balady pro banditu*, bylo očekávání dosti velké. Ale jak už to někdy bývá, velká očekávání mohou být také záhy zklamána. A to nás bohužel potkalo právě při včerejším představení. Soubor zkušených a talentovaných herců – za všechny třeba Martina Ondrová a Martin Moučka – se s režisérem Pavlem Petrželkou nechali patrně zmást většinou hry a jejím textem a zapomněli, že tento druh divadla vyžaduje i naprosto precizní výklad, a to nejen v celkovém vyznění, ale zejména i v jednotlivých situacích.

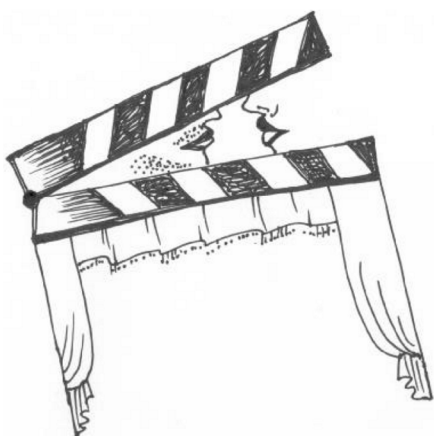
Jak už to často u francouzských komedií bývá, jsou hnací silou milostné trojúhelníky. V našem případě ale nesmíme zapomenout, že tím hlavním motivem – a soubor to správně v průvodním slově o hře konsta-

tuje – je pokus žárlivého manžela o zabití své ženy (hlavní herečky). Další milostný trojúhelník se odehrává mezi režisérem natáčecího filmu, jeho asistentem a mladou herečkou. A do toho všeho se promítne rozchod zadluženého producenta s jeho manželkou – kterou není nikdo jiný než ona hlavní herečka Rose v podání už zmíněné Marty Ondrové.

Ke správnému výkladu je ovšem naprosto nezbytné přesně nastudovat nejen prostředí filmu a mechanismus natáčení, ale současně si připravit i jednotlivé scény, které nemohou být prezentovány před divadlem plným komparzního publika. Tady je třeba najít opravdu funkční a pokud možno jednoduché divadelní řešení, které bude jednoznačně odlišovat komorní a svým způsobem intimní scény odhalující nevěru a intriky s ní spojené a samotné filmové natáčení. Není překvapivé, že scény s filmovým štábem, zapojováním diváků jako komparzu vycházejí Opatovickým daleko lépe. Bohužel i tady

chybí přesný popis skutečného natáčení a tím se oslabuje vyznění řady komických situací a gagů. Už v úvodu jsem konstatoval, že se jedná o zkušené a talentované herce a celá řada vtipů a gagů je opravdu skvělá. Mám na mysli třeba oba pády z vrcholku schodů, nebo opravdu dokonale dotažené angažování pana Mariana z publika. Jako příklad nesmysl-

ného a nelogického gagu mohu uvést „komický výstup Jojo“ po štaflích k poškozené ceduli, když není nic jednoduššího než dojít k této ceduli normálně po schodech. A že je tam podobných „vtipů“ opravdu hodně!! Ostatně, jak už to někdy bývá - méně by bylo více.

Úspěch a nominace na Moliérovu cenu jistě není náhodná. Autoři si divadelní a filmové prostředí patrně osahali velmi pozorně a důkladně. Jeden z nich prý dokonce už ve 12 letech hrál Exuperého Malého prince. Zmiňuji se o tom proto, že například kumulace funkcí v natáčecím štábu vede k nejasným vztahům mezi jednotlivými postavami a například funkce „hlavní technika“ (mimochodem nikdy jsem takovou profesi při natáčení nepotkal) by nejen že nemohla takto rázně honit štáb do práce a vzápětí držet tágo (mikrofon), aby opět nepochopitelně začala za chvíli sama opravovat poškozenou dekoraci (onu výše zmíněnou ceduli). Asi by bylo něco podobného možné při studentském natáčení ve filmové škole, kde každý pomáhá každému, ale tady jde jednoznačně o profesionální produkci – buď v pronajatém divadle, nebo dokonce ve velkém ateliéru s vestavěným hledištěm. Tohle vše musí inscenátoři při přípravě domyslet, neboť i když osou inscenace by měly být milenecké trojúhelníky, je nezbytné hned v úvodu nastavit „pravidla“,

kteřá jsou pak striktně dodržována – a pokud jsou porušena, tak pouze gagem, vtipem, novou komickou situací.

Režisér Pavel Petrželka bohužel onen „zmatek“ nevyřešil a nezorganizoval tak, aby zpřehlednil vztahy mezi jednotlivými postavami a umožnil i divákovi, aby se v této smršti vyznal a stačil ji zpracovat tak, aby si ji mohl užít a vychutnat.

Samotná scéna je podle programu dílem celého souboru. Ano, takovéto řešení skutečně umožňuje celou řadu hereckých prezentací, ale jeden každý musí sám zapřemýšlet o jejich smysuplnosti. Je například proti logice, že Jojo odvádí mokrého diváka po schodech nahoru. Jistě, následuje jeho pád, který je, jak jsem už napsal hezkým gagem. Ale copak nemůže mokrý a vyděšený divák vyběhnout zmateně na schody sám a Jojo ve snaze mu ukázat správnou cestu ho například výkřikem, pronásledováním, nebo čímkoli jiným dožene k onomu komickému pádu?

Závěrem musím konstatovat, že soubor ve spolupráci s režisérem vytvořili jednoznačně vyhraněné typy, které sami o sobě mají svou logiku a pokud nepřehánějí a nevytvářejí „komiku pro komiku“, jsou zajímavé a publikum evidentně baví. Pokud si tedy ještě najdou polohy, ve kterých dokážou navzájem více spolupracovat a respektovat jednotlivé

profese a jejich hierarchii, možná se vytratí i ona nepřehlednost a zmatek, které zatím v inscenaci převládají.

Přeji souboru i nám divákům, aby se to podařilo. Zkušeností a invence na to mají Opatovičtí dost.

Půdičkáři

Za zdařilé považujeme herecké výkony Philppa, asistenta režie, a Rose. Oceňujeme to, s jakým nasazením a nadšením ansámbl hraje. Evidentně se tím baví.

Problematický je nátlak interakcí, délka nátlaku a jeho intenzita. Nejsme cvičené opice. Problém vidíme i v samotné délce představení, která byla odlišná od té avizované v programu.

Na jevišti panuje chaos v místech, kde být nemá. Chybí tomu preciznost, kterou žánr komedie vyžaduje.

Postava maskérky je pro vývoj děje nepotřebná. Udělá pár fórů a to je vše.

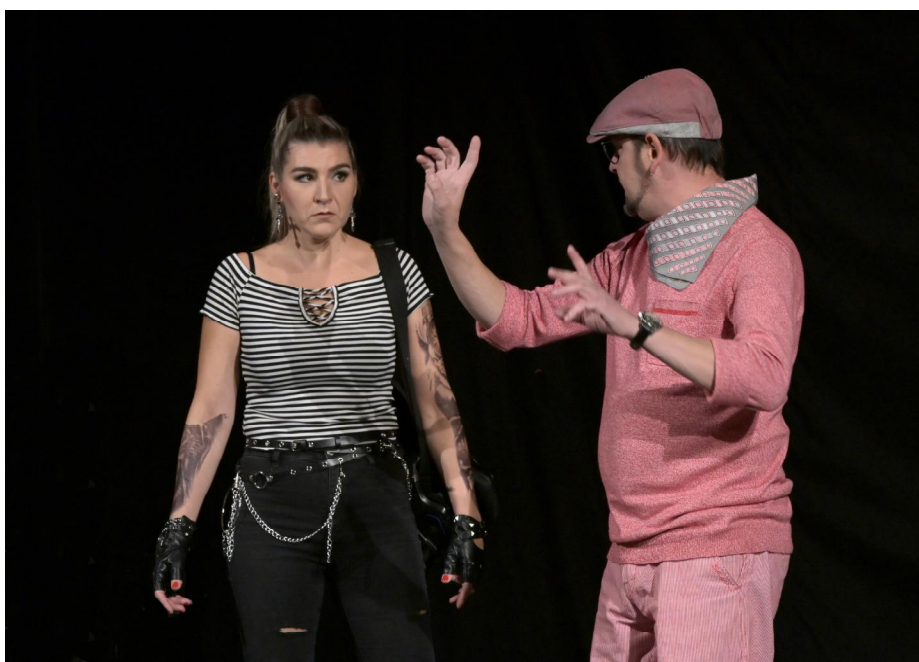
Růžový kostým režiséra je zavádějící stran jeho sexuality. V komedii plně náhod a omylů se bojíme pistole mířící do diváků. Představení nemá udělaný konec. Herci z ničeho nic přijdou na děkovačku.

KDP mladým

Čtvrtým představením, které jsme viděli v rámci KDP mladým, bylo *Pozor, natáčíme!* Jednalo se o interaktivní crazy komedii s iluzivní scénou. Jeviště bylo zaplněno rekvizitami, jež byly plně funkční. Živá hudba byla z naší strany velmi ceněna. Herecky vynikali představitelé Philippa, Mariana, Babtistina a Rosy. Zapůsobila na nás i sehranost a průběžné jednání jednotlivých postav. Jediná postava, která nám nepřišla důvěryhodná, byla Lola vzhledem k její plochosti přednesu. Konec byl hekticky useknutý a nedotažený. Inscenace nás ale svou originalitou překvapila a mile jsme se zasmáli.

#KDPmladým
#kdejephilippe?

#lopaťák

tru Maťákovou (Roxana) v zastoupení převzaly kolegyně ze souboru.

A protože zastoupení bylo tématem pondělního loučení, nesměl chybět ani Pavel Macák alias Muž mnoha tváří – i ten byl zastoupen jiným členem Rádobdivadla. Dostal (v nepřítomnosti) od Standy holicí strojek se zastříhovačem vlasů, prý aby se „konečně trochu upravil“. A uklí-

zečka Naďa Hladíková, taktéž v zastoupení, získala nové skleňičky.

Ono i ta pondělní poudačka v podání Martina Hnyka byla tak trochu o zastoupení. Dílko pocházelo z pera Prokopa Hásk a jmenovalo se *Jak Stanovák vo stouku přišel*. Kdo nezná, zde je stručný obsah: v Jesenném žil starý baron se svou mladou ženou a chyběli jim potomci. A tak už letitý feudál konstatoval, že když si na všechnu práci najímají

lidi, proč ne i na založení potomstva. A tak do baronského manželského lože vstoupil v zastoupení manžela statný a mladý Stanovák. On přišel k příjemným penězům, ona si užila příjemné noci a šlechtický rod měl následovníky. A to hned dva.

Loučení tak proběhlo s nadhledem, humorem a v pravém duchu Krakonošova divadelního podzimu, kde i zastoupení neboli alternace mají své místo na scéně. (jn)

Párek, který se ztratil v čase

Na pondělním loučení udělil generální (nebo snad geniální?) prezident korupčního spolku Vobskočák, Standa Mareš, jeden nečekaný dárek mimo odjíždějící soubor. Putoval členovi týmu kuchyňka a byl jím diář. Na první pohled dárek běžný, leč s hlubokým významem – diář jako připomínka, že načasování je všechno.

Jak k tomu došlo? Den předtím na Standu přišel hlad. Vydal se tedy do hospůdky Ve Stoletém baráku a objednal si skromně – párek s hořčicí a chlebem. Chléb dorazil okamžitě, v košíku, jak se sluší a patří. Párek se prý ještě hřál. Čas plynul, u sousedního stolu mezitím stihli kávu, pivo, sekanou, zaplatit i odejít. A Standa? Seděl, čekal a košík s chlebem před ním tiše stárnul.

Nakonec se objevila členka kuchyňky s otázkou, co by si dal. „No, já bych si dal ten párek k tomu chlebu, co tu mám,“ odpověděl hladově Standa. Servírka se zapýřila: „Jéje... tak to byl ten váš párek, co nám v kuchyni zbyl, až ho musel Radim zbaštit, aby nepřekážel.“ A tak Standa zůstal o hladu, ale zato s novým tématem do přehlídkových legend. Ráno ho Radim přivítal s úsměvem: „Chcete párek za hodinu?“

Od té chvíle se vědělo, že přesnost není jen ctností, ale někdy i otázkou přežití. A diář, který Standa daroval Radimovi, nebyl dárkem z rozmaru – byl to symbol. Aby už se nikdy nestalo, že v kuchyni budou muset konzumovat párky, které tam zůstanou tak nějak zapomenuté. (jn)

Vítání ve znamení počasí a filmového očekávání

Dnešního vítání se ujali dva pánové: Jiří Patrman, který reprezentoval občanské sdružení Větrov, a Ondřej Benda za Svaz českých divadelních ochotníků.

Jiří Patrman přivítal soubor z Velkých Opatovic, který na letošní přehlídku přivezl hned dvě inscenace – dopolední pohádku *Andulka a loupežníci* a večerní soutěžní představení *Pozor, natáčíme!* „Sám jsem zvědavý,“ poznamenal s úsměvem, „jestli se vám podaří na prknech našeho divadla skutečně natočit film. A jestli mezi diváky najdete vhodného kandidáta na kaskadéra.“

Ondřej Benda následně připomněl, že soubor teaTrum z Velkých Opatovic je na Krakonošově divadelním podzimu už

téměř jako doma. „Je to už vaše šestá účast,“ zdůraznil, „a ten pocit domáckosti neplyne jen z počtu návštěv, ale vztahuje se i k podobnému charakteru počasí.“

Jak totiž prozradila Ondrovi jeho pečlivá rešerše na Wikipedii: „tak průměrná roční teplota ve Velkých Opatovicích je 7,7 °C – což je přesně to, co máme tady během přehlídky. A roční úhrn srážek? 660 milimetrů – i to tu stíháme během několika přehlídkových dnů.“

A protože se humor i praktičnost na KDP vždycky cení, Ondřej Benda přidal na závěr svého slova drobný product placement: „Když už jsme u počasí, dovolte mi upozornit, že v našem přehlídkovém obchůdku za hlavním vchodem divadla najdete krásné deštníky v několika barvách – a to za opravdu příznivé ceny.“

Průvítání tak opět proběhlo s typickým vysockým nadhledem – s úsměvem, s vtipem a s jistotou, že divadelní i meteorologická předpověď na KDP zůstává neměnná. (jn)

Fanfára, hlásná trouba – a je to tady!

Soubor teaTrum Velké Opatovice pojednal vítání před vysockým divadlem Krakonoš po svém – s humorem, nadhledem a lehkou dávkou filmové režie.

„Jsme rádi, že jste přišli, vy návštěvníci KDP, kteří nám tu dnes uděláte komparz,“ zaznělo z megafonu hned na úvod. „A vy, co jste nebyli ráno na pohádce? To se vám strhne z platu. Ale nebojte se – pokud přijdete večer, možná dostanete zaplacené. A možná taky ne... Uvidíme, jak

se budete chovat.“

Poté už následovalo pozvání na večerní soutěžní inscenaci *Pozor, natáčíme!* s lehce ironickým dodatkem: „Než v osm hodin večer přijdete na naše představení, dovolte, abychom vám představili náš divadelní spolek – a rovnou

vám předvedli malé muzikální číslo. Ale nejdřív, prosím, zvuková zkouška!“

A tak se vítání proměnilo v krátké divadelní entré. Sami jsme v redakci zvědaví, jak dopadne hledání odvážného diváka k obsazení volné role. (jn)

Vysočtí loutkáři v Chrudimi

Loutkáři z Vysokého nad Jizerou slavili loni 100 let své existence. Velké oslavy probíhaly v červenci, loutkám byla věnovaná i naše přehlídka. Výstava v místním muzeu ještě pokračuje a určitě by ji měli vyhledat malí i velcí.

V přehlídkovém *Větrníku* ze 7. října 2024 vyšel rozhovor s principálkou místních loutkářů Magdou Pohankovou. Letní slávy se účastnil i programový ředitel festivalu Loutkářská Chrudim Michal Drtina. Při své zdravici pozval stoleté loutky jako hosty právě do Chrudimi letos v létě.

Loutkáři se tam vypravili s *Pohádkou naruby* v režii zmíněné principálky. Přípravy nebyly jednoduché, jelikož tým loutkoherců se na štace již běžně nevzdává. A to i s ohledem na stáří a křehkost loutek a kulís. Ovšem

taková nabídka se neodmítá, nicméně není radno cokoli podcenit.

Na velké scéně divadla Krakonoš se v reálném čase vše stavělo a zase bouralo, znovu stavělo a znovu bouralo. Navíc bylo nutné vymyslet propadlo, aby Vodník z pohádky přinesl perly z vody. Trénink se však vyplatil.

Když se už chystalo představení v Chrudimi naostro, času bylo málo, stavět se muselo už od dopoledních hodin. Vše se stihlo, bylo připraveno, nastaveno, loutky i loutkoherci na místech.

A nakonec to byl krásný zážitek pro festivalové publikum, důležitá a výjimečná štace pro loutky z Vysokého.

V čase Krakonošova divadelního podzimu se již loutkáři připravují na slavný den, neboť 25. října zazní zvonec a v 15 hodin se roztáhne loutková opona, aby se v divadle Krakonoš odehrála *Pohádka naruby*. Bude to na den a hodinu přesně 100 let, kdy se po otevření budovy divadla poprvé odehrálo pimprlové divadlo. Přijďte pobejt.

(fry)

Žlutice – klid do duše

ŽLUTICE (Královny 7. 10.)

Vyjet si ve čtvrtek odpoledne směr západní hranice není úplně ten nejlepší nápad. Pozice našeho malého autíčka v sevření oblodných kamionů je dost frustrující. Ale díky dvěma navigačním jistotám (Mapy.cz a můj manžel) jsme dorazili do cíle ještě před plánovaným časem a zcela bez úhony.

No úplně bez úhony ne, protože nervičky byly našponované trochu víc, než je zdrávo. Ale příjezdem do Žlutic je vše najednou jinak. Žlutice přináší do duše takový zvláštní klid. Najednou je vše v poklidu a beze spěchu.

Možná je to tím, že se Žlutice pyšní zachovalým historickým centrem, městskou památkovou zónou s Velkým náměstím, radnicí a muzeem a jsou součástí Společenství měst s husitskou minulostí. Město nabízí zajímavou kombinaci historie, kultury a přírody, včetně možností turistiky a prohlídky okolních Doupovských hor. Proto jsme také do Žlutic jeli o den dříve, než začínala přehlídka. Ale abychom poznali všechny krásy okolí, tak na to by nám nestačil ani týden! Tak jsme stihli jen na skok Karlovy Vary, Manětín, Chyše a na hodinku i Andělskou horu. Ale ta už byla opravdu na poslední chvíli, protože byl pátek večer a začínalo Žlutické divadelní jaro 2025.

Tohoto 52. ročníku (30. 5. – 1. 6. 2025) se zúčastnilo celkem pět souborů se čtyřmi soutěžními a jednou hostující inscenací. Přehlídku zahájil Divadelní spolek Kolofantí Koloveč s představením autorské inscenace *Halali*. V sobotu se o probuzení postaral divadelní spolek Osada Horní Bříza. Do Žlutic přivezl Voráčkovu adaptaci hry Petra Kolečka a Tomáše Svobody *Game over*, která pojednává o nebezpečí závislosti na počítačových hrách. Velmi současné!

Po obědě se uskutečnilo slavnostní přijetí zástupců souborů a organizátorů u starostky města Žlutic. Setkání plynulo v přátelském duchu a jako třešnička na dortu se nám v expozici muzea dostalo příjemného výkladu o historii Žlutic. Odpoledne už netrpělivě navazoval Spolek diva-

delních ochotníků v Radnicích. Předvedl komedii Alexandra Fredra *Dámy a husaři*.

Jako poslední soutěžící soubor se představil DS při MKZ Horšovský Týn. Režisérka Hana Žáková nastudovala se třemi protagonistkami tragikomedii *Královny* z pera Romana Vencla a Michaely Doleželové. Horšovskotýnská inscenace měla přesně vybudované situace, výborně pracovala s gradací a s pointami. Byla zábavná, napínavá i dojemná zároveň a právem si zasloužila doporučení na Krakonošův divadelní podzim. Jen upřesňuji, že porota ve složení Miroslav Král, Jana Kališová a Ladislav Valeš nemohla nominovat, neboť byla pouze čtyři soutěžní představení (nominovat se může až při účasti pěti souborů a více).

Po *Královnách* následoval společenský večer. V tom mají pořadatelé Žlutického divadelního léta velké plus, neboť to je jedna z mála přehlídek, kde se dbá

na to, aby měly soubory možnost zapomenout na nějaké soutěžení či postup, ale pobavit se, popovídat s kolegy a společně se při tanci odreagovat.

Přehlídku v neděli zakončila nápaditá pohádka režiséra Martina Volného z Divadla bez zákulisí Sokolov *O čarodějovi, který kradl sny*. Ta už ale byla nesoutěžní.

A už je tu závěrečné vyhodnocení, gratulace a potřásání rukou. Však je také proč. Na návrh odborné poroty udělili pořadatelé osm čestných uznání a devět cen. A Horšovskému Týnu doporučení na Krakonošův divadelní podzim 2025! Klaplo to!

Bylo tu milo a vřídno. A to všechno díky pořadatelům, skvělé porotě a všudypřítomné a všezařizující Haničce Šikové. A hlavně díky souborům, které se nebály jít s kůží na trh. Díky! Přejí Žlutickým, ať se příští rok sejde ještě více souborů, aby měla porota i diváci z čeho vybírat! (vk)

Chytni si svůj vtip

Když jdu do divadla, nikdy si nic nezjišťuji o hře, o čem to bude. Neberu si program, jelikož pak ani nevím, kam s ním celý večer, a také se rád nechám překvapit.

Tentokrát jsem ale udělal výjimku a vzal jsem si prográmk od uvaděčky. A následovalo velké WAU. Hra *Pozor, natáčíme!* byla nominována na Molièrovu cenu za komedii 2017. Říkám si, super, to bude parádní.

A lidi se smějí.

Až na mě. Neřadím se mezi náročné diváky, ale připadal jsem si jako z jiného světa nebo že se

dívám na něco jiného než ostatní.

I když je zřejmé, že hra byla více méně postavena na roli Baptistina, mě okouzila postava Philippeho. Naopak ztvárnění Loly byl jeden z mnoha rušivých elementů, kvůli kterým jsem nebyl účastníkem této snahy o komedii.

Musím se přiznat, za skoro dvě hodiny jsem se opravdu s chutí zasmál asi 2x. Ptám se sám sebe, opravdu to stačí u tak divácky oblíbené hry?

Opět jsme svědky toho, že i údajně skvělou komedii je možné zkazit. Nevím, do jaké míry se režisér držel originálu, do jaké

míry si soubor doplnil vtipy sám, ale to si nikdo z divadelníků neuvědomuje, že divák neudrží pozornost 120 minut v kuse? Že je zbytečné nasázet vtip za vtipem a čekat, že některý z nich chytne aspoň pár diváků? Není lepší stavět na pár dobrých vtipcích, které má divák čas pochopit a i se jim zasmát?

Prosím, prosím, dávejte přestávky. Dejte mi možnost odejít bez toho, abych musel zvednout celou řadu.

DivakLaik

Jak to vidí Agnes ze čtvrté řady

Divadlo teaTrum přivezlo do Vysokého francouzskou komedii *Pozor, natáčíme!*, která v Paříži slavila obrovský úspěch. Hra nás přivádí na jeden natáčecí den, kde nejde nic podle plánu. Jelikož jsem scénář již několikrát četla, věděla jsem, na co se mohu těšit. Scénu autor hry definuje poměrně přesně, a to bylo dodrženo – strmé schody, fontána, pohyblivá cedule a věci nutné pro natáčení filmu.

Zajímalo mě, jak souboru půjde práce s publikem. Nebudu lhát, byla jsem ráda, že sedím mimo první linii, kde bych mohla být vybrána. Baptistin splnil moje očekávání na 100 % a roli zvládnul bravurně. Méně mě ovšem potěšila Johana Klíčová v roli Loly – její projev nebyl přesvědčivý, hodně monotónní, bez hloubky a dynamiky, kterou tato postava vyžadovala. U Philippa jsem čekala trochu více zářící charisma, ale i tak se mi podání Petra Pavlase líbilo.

Délka hry mě osobně překvapila – 120 minut pro mě bylo dlouhých a přestávka by se určitě hodila. Ke konci už jsem ztrácela pozornost, přestože hra byla plná vtipu. Bohužel, sem tam se herci nevnímali a jednotlivé obrazy se úplně dobře neprolínaly, naopak si lehce „skákal do řeči“. Světlo,

které rozdělovalo natáčení a nenatáčení, bylo dobrým nápadem, jen nebyly změny dostatečně rychlé nebo někdy byly úplně mimo.

Hra na mě místy působila příliš hlasitě, a tak nějak bez ladu

a skladu v mírném chaosu s překřikováním, kde se pro mě ztratilo celé finále představení, které vzalo rychlý konec a propustilo tak svůj kompars domů.

(Agnes)

Porota KDP

Letošní sbor lektorů Krakonošova divadelního podzimu, jak si porota sama sobě říká, pracuje pod vedení svého předsedy, režiséra a uměleckého šéfa Divadla Antonína Dvořáka v Příbrami Milana Schejbal. Dále se k soutěžním představením vyjadřují další její členové: herečka a lektorka Eva Kodešová, která se sama věnuje ochotnickému divadlu, dramaturg Luděk Horký, herec Petr Jan Svoboda a výtvarnou stránku hodnotí scénograf a pedagog Petr Kolínský. Tajemníkem poroty je Ondřej Benda.

Nezapomeňte na Cenu diváka

Doufáme, že nezapomínáte „bodovat“ představení, ze kterého právě odcházíte. Tři skleněné a viditelně smajlíky označené nádoby – to aby bylo hlasování křišťalově transparentní – i košíček s žetony jsou stále připravené

u šatny divadla. Takže sdělte všem, zda jste VELMI SPOKOJEN, MĚNĚ SPOKOJEN či NE-SPOKOJEN. Podrobný návod, jak hlasovat, najdete v letošním *Větrníku* č. 1. (red)

Aktuální výsledek hlasování diváků 5. 10., DS teaTrum, Velké Opatovice:

S. Tomek, *Andulka a loupežníci* – 96,2

P. Haudecoeur, G. Sibleyras, *Pozor, natáčíme!* – 88,25

Zapište si do diáře

Nezapomeňte, že ve středu 8. října se před divadlem Krakonoš sejdem nejen v 15 hodin při tradičním vítání. Sejdeme se tam znovu v 16 hodin, neboť je pro vás připravený koncert, na kterém se představí Pavel Kaiser Trio. Vyřešená je i mokrá varianta, takže se nekoukejte z okna, nestudujte aktuální klimatické podmínky, prostě přijďte! Těšit se na vás budou Pavel Kaiser (zpěv, kytara), Richard Tomíček (elektrická kytara, zpěv) a Prokop Saidl (basová kytara, zpěv). Rozhovor s Pavlem Kaiserem najdete ve *Větrníku* č. 6.

(jn)

DIVADELNÍK.CZ

Kukátko do světa amatérského divadla

Aktuality – Rozhovory – Speciální rubriky

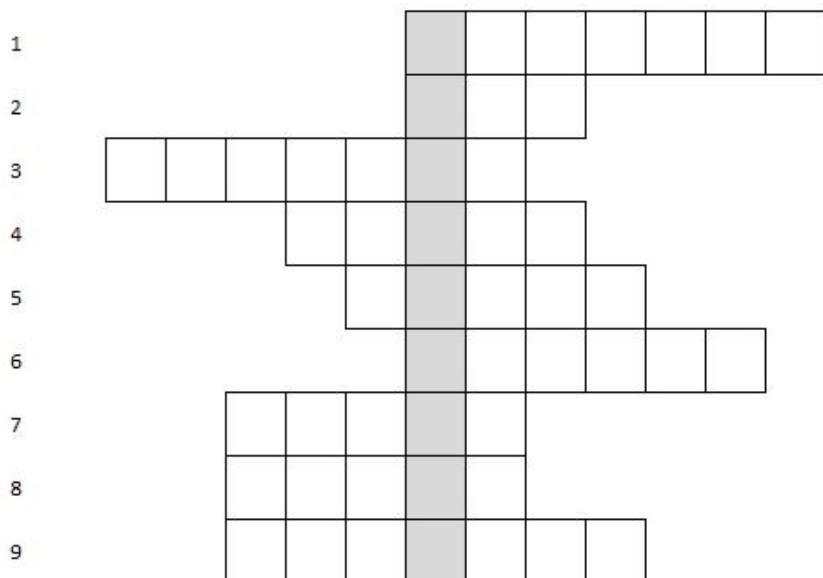
www.divadelnik.cz

redakce@divadelnik.cz

Sledujte nás i na Facebooku — @divadelnikcz

- 1 Defilé ...
- 2 Autor *Snu* – Přemysl
- 3 Autor povídky *Tři banánové krabice* – Stephen
- 4 Autor *R.U.R.* – Karel
- 5 Autor pondělní pohádky – Stanislav
- 6 Křestní jméno hosta přehlídky – osobnosti
- 7 Autorka *Dospělého dítěte* – Claire
- 8 Jeden z autorů hry *Královny*
- 9 Autor *Dabing street* – Petr

VOBSKOČÁCI!!!

Valné hromadění či hromadné valení
bude ve čtvrtek 9. října od 17.30 hodin
v restauraci U Albíny.

Přijímat se budou dvě mladé a nadějně členky.
Odznaky s sebou – bude se kontrolovat.
Peníze na příspěvky připravit.

Ztráty a nálezy

Ve včerejším vydání *Větrníku* jsme zveřejnili ztráty a nálezy. Tak s potěšením musím oznámit, že bunda se vrátila na háček a její majitelka děkuje. Stále hledáme zlatou náušnici, kterou nálezce může předat do redakce *Větrníku*. A v šatně je možné si vyzvednou nalezené náušnice. V redakci je také náramek ze samých delfínů. Majitelka se o něj může přihlásit.

Národní institut pro kulturu
Czech Cultural Institute

Na Databázi českého amatérského divadla najdete
údaje o přehlídkách. Soutěžních i nesoutěžních.

www.amaterskedivadlo.cz

Z dobového tisku

V prvním čísle *Amatérské scény* roku 1990 vyšel článek Alexandra Gregara s názvem *Krakonoš byl spokojen*. Autor hodnotil jubilejní dvacátou přehlídku vesnických a zemědělských divadelních souborů.

Krakonoš byl spokojen. Příkrývku z mračen se mu však po celý týden (7.–14. 10. 1989) nepodařilo ve Vysokém nad Jizerou rozfoukat. Proto oblíbené scenerie krkonošských svahů, obklopující toto městečko s dávnou divadelní tradicí, zůstaly návštěvníkům 20. národní přehlídky vesnických a zemědělských souborů utajeny. Ale zřejmě málokdo by se nechal letos zlákat k turistice, i kdyby nebe bylo sebemodřejší. Program přehlídky, poprvé nazvaný KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM, připoutal místní i přespolní do poslední minuty. (...) Nebyli jsme sice svědky inscenací, které by splňovaly vysoké umělecké nebo myšlenkové nároky. Ale zároveň jsme neviděli představení, která by postrádala vkus, nepoučená ve smyslu elementární divadelní dovednosti, představení, která by svými nedostatky vybočovala z rámce solidního amatérského standardu. Letošní vysocká přehlídka byla objektivním obrazem úrovně amatérského divadla na vesnici, úrovně, která díky řadě osvětových akcí má trvalý vzestupný trend, i když

každoročně nemusí přinést tvůrčí počin mimořádných kvalit.

Co myslíte, co se bude psát o přehlídce roku 2025? Zajímavostí je, že v roce 1989 se používalo spojení „vesnické a zemědělské divadelní soubory“. O rok později se již vynechalo slovo „zemědělské“. Od roku 1992 se pak „vesnice“ proměnila na „venkov“, což zůstalo dodnes. (fry)

středa 8. října 2025		
kdy	co	kde
9:30	rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Veverská Bítýška	malý sál
11:30	loučení Horšovský Týn	malý sál
13:00	dílna SČDO	hasičárna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Halenkovice	před divadlem
16:00	Pavel Kaiser Trio	před divadlem
16:30		
17:00		
20:00	Dabing street	velký sál
20:30		
21:00	Halenkovice	
22:00	seminář KDP	půdička
22:00	večírek Halenkovice	malý sál

Větrník, zpravodaj 56. ročníku Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov.

Redakce Jana Fričová, Lukáš Frydrych, kresby Petr Kolínský, technické zpracování Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, korektury Magda Králová. Tisk povolen MK ČR E 22952.